

## τίγκα

**τίγκα**, επίρρ. κ.. επίθ. [*<ιταλ. diga (= επίχωμα)*], (για χώρους) γεμάτος εντελώς, τελείως, μέχρι επάνω, ξέχειλα: «το ρεζερβουάρ μου είναι τίγκα από βενζίνη || το λεωφορείο ήταν τίγκα και δε χωρούσε ούτε έναν». (Τραγούδι: **τίγκα** στη γαρδένια, πάνω στα ντουζένια να την η Γιαλαλαού). Συνών. *κάργα (2) / φίσκα*. Ακούγεται λανθασμένα και **τίνγκα**.

- είμαι τίγκα, έχω πει, ιδίως έχω φάει πολύ, είμαι εντελώς χορτάτος: «δεν μπορώ να βάλω μπουκιά στο στόμα μου, γιατί είμαι τίγκα». Συνήθως συνοδεύεται από χειρονομία με την παλάμη να έρχεται τεντωμένη κάθετα στο ύψος του λαιμού και να μετατοπίζεται από τα αριστερά προς τα δεξιά, σημειώνοντας μια νοητή γραμμή που σημαίνει πως από εκεί και πάνω δε χωράει άλλο. Άλλες φορές, συνοδεύεται από χειρονομία με τις παλάμες να έρχονται κυρτές και να στέκονται σε κάποια απόσταση από την κοιλιά, πράγμα που σημαίνει πως έχει φουσκώσει τόσο πολύ από φαγητό ή από πιστό που δε χωράει άλλο. Συνών. *είμαι κάργα / είμαι φίσκα*.

- είμαι τίγκα από δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- έχω τίγκα δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας